

Myntlove ikke. Det tillades kun paa forarbejdet Sølv, saakaldet Provesølv, men ikke paa Mynter. Naar man nu tager i Betragtning baade dette Remedium, som tillades ved Udmyntningen af den svenske Specie, og det, at den er grovere Sølv, saa svinder det Meste af de ¹⁰/₁₁ pCt., den ellers vilde være bedre, saa at den kun bliver ganske ubetydeligt bedre end vor. Det er jo ogsaa Tilfældet, at Mynter slides ved at circulere meget, og tabe derved noget. Dersom altsaa svenske og norske Specier i stor Mængde kom til at circulere her i Landet, vilde Statskassen komme til at bære det Tab, som er forbundet med Slidet, og dette Tab troer jeg neppe kan erstattes ved det, Mynterne ere bedre end vore. Endelig troer jeg ogsaa, at, naar en saadan Forholdsregel skulde indføres, vilde det jo vel være den rigtigste Maade, at det skete ved en saakaldet Convention imellem de forskjellige Stater, saa at Modtagelsen af visse Mynter blev gjenfaldig.

P. C. Peterfen: Da jeg nok kunde ønske, at det nærværende Lovforslag blev oplyst til Lov, kan jeg ikke nægte, at jeg med mindre Tilfredshed har hørt den ærede Finanzministers Udtalelse om, at Saadant ikke kunde ventes. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvad Nytte det vil bringe i de større Handelsforhold, og endnu mindre paa, hvad Hensyn der kan være at tage, eller hvad der derom kan være at sige fra Bankens Side; men jeg troer, at det for en ikke ringe Deel af Jylland vil være til stor Nytte. Thinget er fuldkommen bekendt med, at der sammesteds drives en meget betydelig Handel af svenske og norske Skippere. I flere af de nordjydske Havne er saaledes over Halvdelen af de ind- og udfarende Fartøier svenske og norske, og i en enkelt Havn udgjøre de endogsaa 80 pCt. Desuden fare flere Nordmænd paa Nord- og Vestkysten af Jylland med store aabne Baade; de indføre i Almindelighed Tømmer, Bræder, Jern, Tjære o. s. v., og udføre Korn, Fedevare, levende Fisk, levende Creature etc.; men til Held for Landet ere i Almindelighed de udførte Varer af en ikke lidet større Værdi end de indførte, og i Almindelighed maa den norske Skipper erlægge

en Deel Penge i Duggæld. Handelen eller Ophøbet af Nordmændene skeer ikke alene hos Kjøbmændene, men ogsaa directe hos Fiskere og Landmænd, og jeg kjender flere Landmænd, som erholde deres fleste contante Indtægter af svenske og norske Skippere, hvorfor den i Omløb værende Pengemasse for en væsentlig Deel bestaaer af disse Myntsorter, der modtages til deres fulde Værdi mellem Mand og Mand, hvorimod de, som bekendt, ikke kunne erlægges ved de kongelige Kasser, hverken i Statter eller andre Afgifter. Det er derfor ofte forbundet med ikke ringe Ulemper at blive af med dem; og jeg kan selv med Sandhed sige, at jeg flere Gange har været i Uleilighed dermed. Det synes mig derimod uimodsigeligt at være oplyst af den ærede Forslagsstiller, at de svenske og norske Species i Værdi staae idetmindste lige med de danske, saa at det forekommer mig, at der ikke kan være nogen Betænkelse ved at modtage dem lige med disse, og jeg troer, at en saadan Foranstaltning vilde være meget velkommen for en stor Deel saavel af Jyllands Kjøbstæder som af Landboere, og at det vilde være et ikke ringe Bidrag til Handelens Opkomst og Opblomstren mellem de skandinaviske Lande.

Rosenørn: Naar jeg har deeltaget med en anden æret Rigsdagsmand, hvem dette Forslag egentlig skylder sin Oprindelse, i at bringe det frem her, har jeg egentlig ikke gjort det i den Tanke, at det vilde blive til Lov; men jeg har gjort det, for at bringe under Forhandling visse Puncter, som jeg tillod mig at berøre, da Sagen om en forandret Benævnelse af Myntfoden var for, og som den ærede Minister dengang vægrede sig for at gaae ind paa, idet han henviste til, at man kunde bringe dem frem under en anden og særlig Sag. Det forholder sig nemlig ikke ganske saaledes, at de Tilkjendegivelser, som foreligge fra Regjeringen, skulle arbejde hen paa at fortrænge gode fremmede Mynter; tværtimod ligger der bestemte Tilkjendegivelser for, som gaae ud paa, at Regjeringen vil gjøre det, som i og for sig er meget naturligt, lade gode fremmede Mynter komme ind i Landet ikke for en højere, men for deres virkelige Værdi. Vi vide jo saaledes, at der i det Lovforslag, som har været forelagt paa et andet Sted, og hvoraf